

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2026. XII. Évf./június

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**PONTYOZÁS
KIS TAVAKON**

8. oldal

**MŰCSALIS
TRÜKKÖK**
20. oldal

**DOBÁSI
TECHNIKÁK**

28. oldal

StrongPhone Z6

- Kijelző 2,8"
- Dual SIM
- USB-C töltőcsatlakozás
- Vízálló (IP68 védelem)
- Gumírozott, strapabíró felület
- 4000 mAh akkumulátor
- Powerbank funkció
- Erős zseblámpa
- SOS gomb
- Helymeghatározás

Elérhető 3 színben

A StrongPhone Z6 egy igazán rendkívüli üzemidejű telefon. Nemcsak a strapabíró, IP68 vízállóságú kialakításának köszönhetően, amely ellenáll az eséseknek, víznek, sárnak vagy hónak, hanem főként a nagy, 4 000 mAh kapacitású akkumulátornak is. Mindezt egy nagy, 2,8"-os kijelző, powerbank funkció, SOS gomb és számos további előny egészíti ki, amelyeket ez a modell kínál. A rendkívül nagy, 4 000 mAh kapacitású Li-Ion akkumulátor akár négy hétig tartó használatot is lehetővé tesz.

Vásárold meg itt:

euronics

MediaMarkt

www.evolveo.hu

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak a
Kiadó írásbeli engedélyével lehetsé-
ges! HorgászKalandok © minden jog
fenntartva!

Csukás titkok
4. oldal

Felszíni harcsázás
12. oldal

Kevés idő, sok ponty
16. oldal

Mélységmérés
24. oldal

Csukás titkok

Még mielőtt belekezdenék kijelentem, hogy teljesen magamtól, senki által nem kényszerítve döntöttem úgy, hogy elmondok Önöknek néhány olyan dolgot, amely segíthet abban, hogy Önök is kiváló csukahorgásszá váljanak. Tulajdonképpen itt csak egy titokról beszélek, amelynek lényege, hogy fordítsunk figyelmet még a legapróbb részletekre is, mert azok nagyon sokat számíthatnak.

Már írtam én is és mások is az olyan helyekről, ahol eredményesen lehet csukára horgászni. Most azonban kis titkokat szeretnék megosztani Önökkel, melyek a későbbiekben, pozitív irányba befolyásolhatják a horgászatot. Azt gondolom, bármennyi horgásztkönyvet és cikket olvastak már el, a tapasztalat és a hetedik ér-

zék igen lényeges a halak megtalálásában. Talán hasznos minden fogás után elraktározni memóriánkban az adott hely tulajdonságait, mint például a növényzet sűrűségét vagy a víz hőmérsékletét. Egy dolgot ne feledjenek: a speciális korbelti viselkedések nagyjából azonosak, halfajtól függetlenül. Bizonyára tapasztalhatták már, hogy ott, ahol már fogtak egy csukát, több is jöhet a horogra, még hozzá ugyanazon generációból.

A fiatal csukák, amelyek még éretlenek és tapasztalatlanok, azokat szinte bármilyen minőségű- színű- nagyságú- és típusú csalival kapásra lehet bírni. Nem ritkák azok az esetek sem, amikor sok haszontalan, eredménytelen dobás után, örült ütemben kezdnek jönni a méreten aluli kis csukák. Sőt, még az is előfordul, hogy egyes példányok többször is szem-

a maga csali vontatási stílusa, a csuka lehet, hogy az egyikre nem reagál, a másikra viszont igen.

A ZAJKRÓL, HANGHATÁSOKRÓL.

Azt hiszem, hogy éppen itt az ideje, hogy beszéljünk a zajokról. Ne higgyék, hogy a csukáknak, ki tudja milyen jó „zenei” hallásuk van. Belső fülük sokkal inkább a test egyensúlyát biztosítja, és nem a szerelmes szavak felfogását. És akkor honnan támad a csukacsábító nóta ötlete? Magyarázattal tartozom: a hangok gyorsabban terjednek a vízben, mint a levegőben és hullámok formáját öltik, különböző rezgéseket okozva a víz egyes rétegeiben. Ezek a rezgések csiklandozzák a hal érzékeit, majd átszűrődnek a pikkelyek kis nyílásain. Ennek a megállapításnak gyakorlati jelentősége is van. A horgászok körében elterjedt az a felfogás, hogy a zaj elűldözi a halakat. Ezért csukva kell tartani a száunkat. Ezen horgászok sportot csinálnak mások csendesítéséből, miközben türelmetlenül trappolnak lábaikkal a parton vagy őrijtően zakatolnak a csónakban.

Én azonban azt tanácsolnám, hogy a trappolást hagyjuk ki és ne dobjuk idegesen a csónak aljába a horgonyt, mert fennáll a veszélye annak, hogy hal nélkül maradunk a horgász helyen. A másik dolog az, hogy nem szabad hagyni, hogy a megakasztott hal túl sok ideig csapkodja a vizet, mert ezzel minden halat elűldöz a környékről.

Véleményem szerint a szórakoztató partner megtalálása után, a második kulcs a sikerhez a csel, mellyel bevonjuk a csukát a játékba. Ez elég bonyolult dolog és nem tanítják az egyetlen. Egyike az olyan dolgoknak, ami teljesen a horgásztól függ: a megfelelő műcsali kiválasztása és főképpen életre keltése, vagyis egy anyagdarabka átváltoztatása ellenállhatatlan vonzalommal.

be akarnak nézni a horgással, hiába dobjuk vissza őket, néhány dobás után újra viszontlátjuk. Ezzel szemben a nagyobb példányoknak az a tulajdonságuk, hogy egy elvétett támadás után visszatérnek a rejtekhelyükre, talán azért, mert a csali rossz emléket ébreszt bennük. Az ilyen tapasztalt példányokat csak úgy lehet újból kapásra bírni, hogyha csalit cserélünk.

Visszatérve a helymeghatározásra: eléggé meghonosodott az a felfogás, hogy az a hely, ahonnan éppen távozott a konkurens horgász, teljesen kihalt. Ez egyáltalán nem igaz! Kedvenc időtöltésem, amikor egy horgásztársam elhagyott helyén horgászok és bizonyíthatom, hogy hatalmas lehetőségeket hagyott ki. Ez azzal magyarázható, hogy minden horgásznak megvan

Egy csali nem tud magától vonzó lenni, nagyon fontos, hogy a horgász figyelmes legyen, különösebb gond nélkül tudja megállapítani azt, hogy éppen mire van szüksége a halnak. Persze olyan pillanatok is akadnak, amikor a csukák a bokrok alatt hagyják igényességüket

és gondolkodás nélkül ugranak bármilyen csalira. De ez az esetek többségére nem jellemző.

Legtöbbször figyelünk kell a csali vontatási sebességére is, annak gyorsaságára vagy éppen a lassúságára. Sajnos, ha a víz oszlopmélysége nem haladja meg a fél métert, a gyors visszahúzás nélkülözhetetlenné válik. Viszont ebben az esetben a kárpótlás törvénye nagyon jól működik, mert igazán kellemes látni, ahogyan a csuka felzavarva a vizet igyekszik elkapni a csalit.

Szerencsére a csuka horgászata nem olyasmiről, amit be lehetne szorítani egy szűk leírásba. Azt akarom mondani ezzel, hogy amennyi horgász, annyi stílus, pedig mindannyian ugyanazt a mesterséget űzzük. A probléma csak az, hogy manapság sokak számára a csuka horgászata egy egyszerű hétköznapi tevékenység, mely elvonja a figyelmet a hétköznapi problémáktól. Ilyenfajta horgászatra bárki képes, csak egy megfelelő felszerelés, autó, jó adag sör és egy tó kell hozzá.

Nézzük azonban más szövegből is a csuka horgászatát, hogy fel tudjuk fedezni az értékeit. Egy sikeres horgászat eredménye nem egy egyszerű szám vagy mennyiség, hanem annak élvezete, hogy én vagyok az az ember, aki képes volt átverni egy makacs, agyafúrt csukát. Szavakkal lehetetlen elmondani azt az izgalmat, amit az ember átél akkor, amikor először megérzi a csuka jelenlétét. És ez a hatalmas izgalom, a dübörgő szívdobogás csak fokozódik, egészen addig, amíg a csuka a kezünkbe nem kerül. Ez a lényeg emberek, erre kell odafigyelni! Csak így válhat a horgászat az öröm forrásává!

Torcsi Lóránt

IBCC élménybeszámoló

- szektor 2. hely

a Balatonlelle strandról

Az idei IBCC számunkra nemcsak egy verseny volt, hanem egy igazi hullámvasút: hatalmas kezdes, hosszú csend, taktikai keresgélés, majd egy elképesztő hajrá, aminek a végén szektor 2. helyen zártunk.

A verseny számunkra már a legelején fantasztikusan indult: több mint háromszáz csapat közül mi fogtuk meg a verseny harmadik halát, majd még aznap egy újabbat is. Egy ideig összesítésben is dobogós helyen álltunk, ami hatalmas lendületet adott a csapatnak. A folytatást azonban megnehezítette a másodfokú viharjelzés, mert nem tudtunk vízre szállni és behúzni. A balatonlelle sekély vízén dobással nehéz volt hatékonyan horgászni, ezért napokig kerestük a megoldást. Végül egy nagyon visszafogott, pontos etetés hozta meg az áttörést: Vampire Diablo csalira váltottunk. Az egy szem 24 mm-es Diablo párna wafters, kevés bojlis etetéssel és PVA-val, nagyjából 500 méteren kezdett igazán működ-

ni. Amikor láttuk az eredményt, három botot is erre állítottunk át, és egy nap alatt annyi halat fogtunk, hogy az utolsó előtti napra feljöttünk a szektor első helyére. A szektorgyőzelem nagyon közel volt, de amikor az addig kedvező északi szembeszél megállt, a halak is eltűntek előlünk. Végül szektor második helyen zártunk. Bár fáj, hogy ilyen közel volt az első hely, több mint háromszáz csapat között ez óriási eredmény, és hatalmas élményként éltük meg. A megmérettetés alatt különösen hasznos volt számunkra a Vampire alkalmazás és a Magic Ball is. Több ezren követték élőben a horgásztúránkat az appon keresztül, és akik feliratkoztak a túránkra, azonnal értesítést kaptak, amikor halat fogtunk. Ez egészen új élményt adott a versenynek, hiszen nemcsak mi éltük át a parton az izgalmakat, hanem a követőink is szinte valós időben részesei lehettek.

Töltsd le te is az ingyenes Vampire Smart Fishing applikációt: <https://onelink.to/4bsy7e>

Pontyozás kis tavakon

Hogyan határozhatnánk meg egy kis vizet? Egy fél hektáros? Vagy egy hektáros? Vagy öt vagy tíz? Egy hazai horgász számára a 10 hektáros tó fürdőként tűnhet, míg ugyanaz a tó, mondjuk egy angol horgász számára hatalmas. Az én nézőpontom szerint kicsi az a tó, ahol az egyik partról át tudsz dobni a másikra, vagy kevesebb, mint negyedóra alatt gyalog körbe tudod kerülni. Általában egy ilyen tó 2,5-3 hektárnyi területen helyezkedik el.

A nagy halsűrűséggel rendelkező tavakon, nem nehéz megtalálni a halakat. A kifelületű tavakban, a ponty megtalálása még egyszerűbb feladat, hiszen gyakran látni is lehet, ahogy fel és le úszkálnak a vízben. De attól még, hogy a horgász látja a halakat, nem biztos, hogy meg is tudja fogni őket!

A világ számos pontján megfordultam már. Horgászhattam számos kisebb vagy nagyobb tavakban, de ha választanom kell, akkor a kis 2-3 hektáros tavakat ré-

Az ilyen jellegű kis tavakban sok a táplálék

szesítem előnyben, mert azok sokkal meghittebbek a számomra. Itt láthatom a halat, amint különböző útvonalakon randalíroz, láthatom hogyan táplálkozik, hogy jön a felszín közelébe, ami egy olyan közelségérzetet ad, amit nagy tavakon nem igazán tapasztalok. Viszont léteznek olyan nagy kiterjedésű tavak is, melyek légköre sajátos hangulatot áraszt, azt az érzést keltve, hogy kis vízben horgászol.

Persze nem minden kis vízben van nagy hal, de amennyire én tudom egy kis tó, mely gazdag természetes táplálékban, tud nagy példányokat nevelni. Tudok olyan esetről, hogy egy kis tóban egy 8 kg-os ponty 5 év alatt közel 16 kg-osra nőtt, tehát megduplázta testtömegét. Vannak olyan pontyok is, amelyek évente 2-3 kg-ot is híznak. Így hát számomra egy gazdag tó, nagy halat jelent, a nagy hal pedig kihívást, kifogni való halat. „És, hogy csinálod ezt?” - tehetik fel a kérdést. A válaszom egyszerű: A halak táplálkoznak, tehát sebezhetőek. Könnyű ezt mondani – mondhatják. De honnan tudom én, hogy hol táplálkoznak? Nyissák ki a szemüket és látni fogják. Meglepő mennyi halat lehet látni, ha figyelmesen nézik a vizet.

Amikor intenzíven táplálkoznak, a pontyok agresszívvé válnak és felkavarják a vizet

Meg kell tanulni, hogy hol és milyen módon nézzük a vizet. Minden kis vízen, ahol horgászom, látni tudom a pontyokat, anélkül, hogy ők észrevennék jelenléteimet és megijednének.

Általában a zavaros vízben is feltudom mérni, hogy a hal körülöttem van-e és, hogy táplálkozik-e. Néha a pontyok felszíni fark csapkodásából lehet rájönni, hogy a hal helyben áll-e és táplálkozik, vagy csak átutazóban van. Ha a hal táplálkozik, látszanak a falevelek vagy más maradványok, melyek a felszínre jönnek, amikor a hal élelmet keresve felforgatja a víz fenekét. Általában a buborékokat is lehet látni, amelyek bizonyítják a jelenlétüket. Amikor intenzíven táplálkoznak, a pontyok agresszívvá válnak és felkavarják a vizet, miközben az élelemért küzdenek. Ez a víz alatti lakoma eljut a víz felszínéig is, tehát láthatóvá válik. Főként a maradványokkal, kis magvakkal való táplálkozás okozza ezt a jelenséget.

Az egyik fő ok, amiért a kis vizeket kedvelem az, hogy gyakran lehet halat fogni a part közelében. Ezt jobban kedvelem, mint a közepes vagy nagy távolságokon történő horgászatot. Partközelségben a kapások igen erőteljesek lehetnek, és az etetésre is hamarabb odagyűlnek a pontyok. Szokásos technikám, hogy ízekben gazdag etetőanyagot használok. A partmenti horgászatnál igen hatékony a kis bojli darabkák használata. Ha még

A partmenti horgászatnál igen hatékony a kis bojli darabkák használata

sosem próbálták, akkor próbálják ki, mert garantálom, nem fognak csalódní benne.

Ezek az etetési stratégiák nagy távolságoknál is alkalmazhatók, de egyáltalán nem olyan precizitással, mint amikor közel kell etetni. A pontyok megszokták, hogy mindig találnak élelmet a part mellett, és ha rátalálnak az általunk beszórt etetőanyagra rögtön „asztalhoz ülnek”.

A kis tavakban élő pontyoknak van egy furcsa szokásuk, amit már több alkalommal is megfigyeltem: figyelve a helyet, ahová beetetem, észrevettem, amint egy ponty a közösség érdekében cselekedett. Láttam,

pontyhorgászat

FUMAKILLA

VAPE

Klikk ide

A CSALÁDOD VÉDELMEÉRT

Vape Derm Herbal csípés utáni gél 10ml

Vape Derm Herbál szúnyog- és kullancsriasztó pumpás aeroszol 100ml

Vape Derm Extra Protection szúnyog- és kullancsriasztó permet 100ml

Vape Derm Family Active szúnyog- és kullancsriasztó krém 100ml

Skin Vape Family Active csípés utáni gél 15ml

Biocidok alkalmazásakor ügyeljen a biztonságra!
Használat előtt mindig olvassa el a címkét és a használati útmutatót

www.coswell.hu/vape

amint megjelent a mederben, észrevette az általam beszórt etetőanyagot és nekilátott enni. Ezt tette két, három percig, ami után abbahagyta és elhagyta a helyet, majd néhány perc múlva még két ponttyal együtt tért vissza. Az újonnan érkezettek is nekiláttak az élelemnek, majd ők is elmentek és újabb pontyokkal tértek vissza. Ha jól etettél be, nem csoda, hogy fél órával az etetés után a tó összes pontya a te etetőanyagodat fogja enni. Ekkor érkezik el a pillanat, hogy nekiláss horgászni.

ETETÉS

Az én szemszögemből nézve, a kis vizeken történő horgászat egy etető terület kialakításán alapszik, ahol tudsz etetni és tudod követni a ponty viselkedését,

Egy kis tó is tud nagyhalakat nevelni

amikor táplálkozik. Jómagam külföldön egy horgászkomplexumban ismerkedtem meg, a kis tavi horgászattal. Társammal minden évben ellátogattunk erre a helyre és igen szép eredményeket értünk el, mivel mi, a többi horgással ellentétben, akik a tulsó partra próbálták dobni, közvetlenül az előttünk lévő partszakaszt horgásztuk. Az etetőanyagunk kis darabokra tört bojliból, kenderből és kukoricából állt, míg a horogra egész bojli került. Ezek a horgászatok jó felkészülésnek bizonyultak a későbbi versenyekre. Amikor hazatértünk barátommal az itthoni kis tavakban lévő pontyokból, szinte az összeset megfogtuk, felhasználva a külhonszerzett tapasztalatokat.

A kis magvakból és bojlidarabokból készített etetőanyag igen hatékonynak bizonyult, mert agresszív táplálkozást vált ki a pontyokból, és nem pedig óvatost. Kedvenc magvaim, amelyeket felhasználok az etetőanyag készítésénél a bojlidarabok mellé nem más, mint a kender, búza, és a zab. Amint mondtam, ezek az apró magvak, arra készítetik a halat, hogy túlságosan lefoglalja magát, turkálja az aljzatot, felzavarva a vizet. Tapasztalataim szerint semmi nem készíteti jobban a halat az óvatossága feladására, mint a zavaros víz. Sok horgász, akik a kis tavakban horgásznak szándékosan zavarják fel a vizet, ezzel is növelik a pontyok

kapókedvét. Ez azzal magyarázható, hogy csökkennek a látási viszonyok, ami által a pontyok nem figyelnek a környezetükre (mert nem látnak) hanem az élelemre koncentrálnak.

Úgy a pontyhorgászatnál, mint a más halakra való horgászatnál nagyon fontos, hogy hogyan, milyen szereléssel kínáljuk fel a halmat a csalit. Emlékszem milyen idegesen figyeltem a ravasz pontyokat, melyek ki tudták köpni a csalit, anélkül, hogy a kapásjelzőm jelezte volna. Ugyanazon a helyen és ugyanazzal a szereléssel, ha a hal enni kezdett és felzavarta a vizet a kapások szinte egymásután következtek és szinte mindegyik megakadt. Ez igazolja azt, hogy a hal látása segítségével képes észlelni a szereléket és ha észreveszi azt, akkor bizonytalanná válik. Zavaros vízben nehezebben észlelik a szereléket.

FELSZERELÉS

Szerintem a felszerelésnek, a lehető legegyszerűbbnek kell lennie. Nem tagadom, bonyolult szerelékeket is használok, de csak akkor, ha feltétlenül szükséges. Nincs értelme egy bonyolult szerkezet használatának, ha egy egyszerű szereléssel is, ugyanazt az eredményt lehet elérni.

Az idők során számos horgászbótot kipróbáltam, amik közül számomra a 80-as évek végén gyártott 3,30 m-es Sportex botok váltak be a legjobban (kár, hogy már nem gyártják őket). Súlyuk kevesebb, mint 170 gramm. Ha ezt az igen jó horgászbótot párosítottam egy könnyű és kisméretű orsóval, akkor egy 450 gramm alatti együtttest tudtam összeállítani. Jelen pillanatban 3,60 m-es botokat használok, amelyek nem olyan könnyűek, mint a Sportex botok, de fárasztáskor igen jól viselkednek.

fogselyem

bojligumi

sörétólom

A szerelésem hasonlít egy pop-up-os szerelékhez, de mégsem az. A bojli gyakorlatilag egy átalakított sülyedő bojli, amelynek az a lényege, hogy épp csak kiemelkedjen az etetésből

Ami a zsinórokat illeti én a kis tavi horgászatnál a hagyományos monofil zsinórokat részesítem előnyben, főként azért, mert kis vizeken nincs szükség a fonott zsinórok érzékenységére. Sőt, ha közelre kell dobni hátrányt jelent a fonott zsinór rugalmasságának hiánya. Ha durva, agresszív kapásod van és látod, amint a hal legnagyobb sebességgel rabolja a zsinórt, arra érzel készletet, hogy erőset akassz. Ha ezt monofil zsinórral teszed, nincs semmi probléma, de ha fonott zsinórral, akkor könnyen kiszakadhat a horog a hal szájából. Viszont, ha a szembe lévő part mellett horgászok és messzire kell dobnom, akkor a fonott zsinór előnyösebb az érzékenysége miatt. Mindenképp mielőtt összeállítanánk a felszerelést, nézzünk körül és mérjük fel, hogy ez a felszerelés milyen követelményeknek kell eleget tennie. Ha nem ismerik a tavat, ne fogjanak hozzá a horgászathoz, mert vakon igen nehéz megtalálni a halakat. Ráadásul ma már léteznek speciális felszerelések is a víz kivizsgálására (mélységmérő ólmok, úszók, zsinórok), így hát az egész művelet messze nem olyan nehézkes, mint régebben. Semmiképp ne hagyjuk ki a víz mélységének a mérését, és a kisebb gödrök, árkok megkeresését.

Véleményem szerint a kis tavi pontyok sokkal inkább tudatában vannak a horgászok jelenlétének, mint a nagy tavakban élők. Angliában megfigyeltem, hogy az

Az én szemszögemből nézve, a kis vizeken történő horgászat egy etető terület kialakításán alapszik

ilyen jellegű kis tavak, általában nyilvános parkokban vannak, amelyek tele vannak zajongó gyerekekkel és kutyasétáltató emberekkel. Itt a pontyokat nem zavarják ezek a tényezők, jobban hozzá vannak szokva az emberek jelenlétéhez. Előfordul, hogy azok a legjobb pillanatai a horgászatnak, amikor valaki melléd érkezik egy zacskó kenyérrel és etetni kezdi a tóban úszkáló madarakat. Ez a víz fenekére merülő kenyér, szinte minden esetben kapást eredményez. Ebben az esetben nincs is szükség az etetésre, de itt is fontos a felszerelés összeállítása. Főként a végszerelésekre, az ólomra, a zsinórra (előkére), és a horogra fektessünk nagyobb hangsúlyt.

László Attila

Felszíni harcsázás

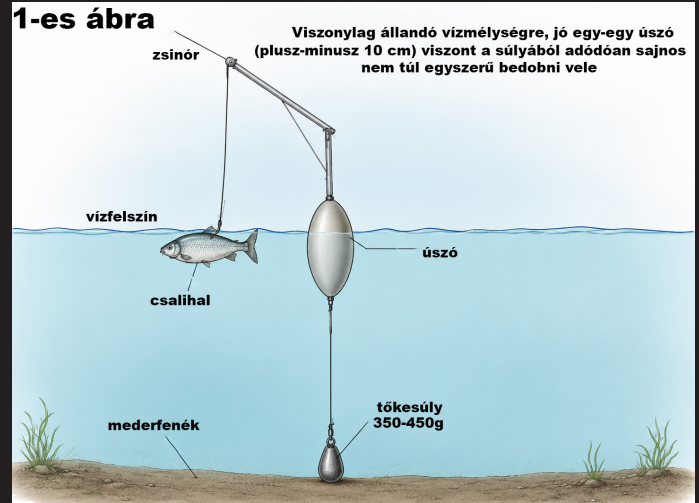
Régi adósságomat tudom le ezzel az írással, mert történt ugyanis, hogy egy tücsökciripelős, halcsobogós, emelkedett hangvételű horgászestén (no, de melyik nem az, jó társaságban) tettem egy könnyelmű ígéretet egy jó barátomnak, hogy egyszer összefoglaló jelleggel bemutatom neki és az érdeklődőknek becses, bár sokak számára feltétlenül bizarr kegytárgyaimat. Nos, még mielőtt bárki szabad fantáziája a rózsaszín felhők között kezdene kutakodni, le kell szögezmem, hogy a felszíni harcsázás általam használt kellékeiről beszélünk.

Nézték már őket etetőbójáknak, bográcsállványoknak és még ki tudja minek. Azt is vállalnom kell, hogy a horgászok kifogyhatatlan leleményessége által ezen eszközök talán már egy-két év múlva elavultnak számítanak majd, mégis, ha egyetlen sporttársnak szerzek vele közvetlenül maradandó élményt, már érdemes volt „papírra” vetni eme sorokat.

Engedjen meg az olvasó annyi elfogultságot, hogy ez a számomra legizgalmasabb horgászmodszerek egyike: a felszíni harcsázás. Ezt a nem túl gyakori (bár egyre jobban elterjedő) módszert szeretném ismertetni a felszerelés sajátos eszközein keresztül. Akinek már volt szerencséje átélni az éjszaka fekete csendjében a csónaktól néhány méterre felrobbanó víztükrök adrenalin pumpáló érzését, és tapasztalni ezzel egy időben a „pálcátancot”, annak már nem kell magyarázni, hogy ez az érzés rabul ejt, és fogva tart. Abban is biztos va-

gyok, hogy sokan más eszközöket használnak, de az elv ugyanaz. Felszínen felkínálni a különböző méretű csalihalat (lehetőleg még csobogjon is), hogy úgy kellesse magát egy „ezerfogú pokolkapu”-ba.

Az ötlet egy régebben megjelent újságcikkből ered, amely egy úgynevezett „óriás antennás úszóról” szólt. Az első megépítése, és „bevetése” nyomán azonban rá kellett jönnöm körülményes használatára hisz a nagy súlynál fogva nehezen dobható (pedig ennek köszönhetem, hogy beszereztem egy bivalyerős Sportex „nehézfegyvert” is) és néhány cikkben nem említett hátrányára (csak kb.20-30 cm eltérésű vízmélységet lehet vele meghorgászni). Így ki kellett találnom valamit...

A prototípus működése

I. HorgászKalandok Harcsafogó Verseny

Helyszín: Tőzegtó III. Sükösd
(Bács-Kiskun Vármegye)

**Partmenti horgászat -
2 fős csapatok**

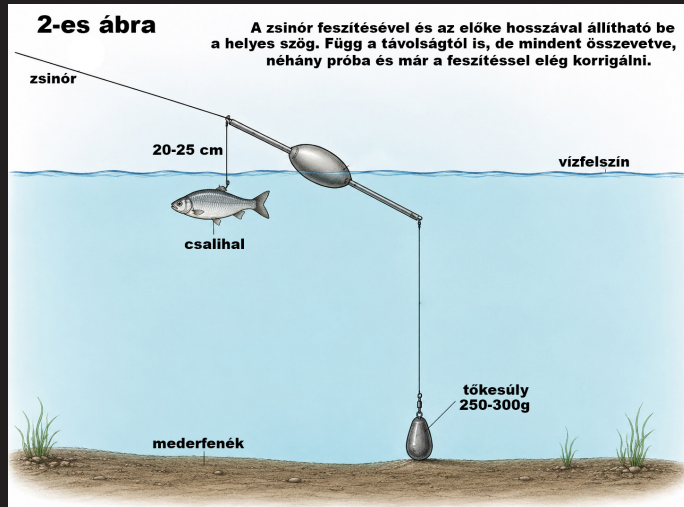
Időpont: 2026 október

RÉSZLETEK HAMAROSAN!

Videó megtekintése

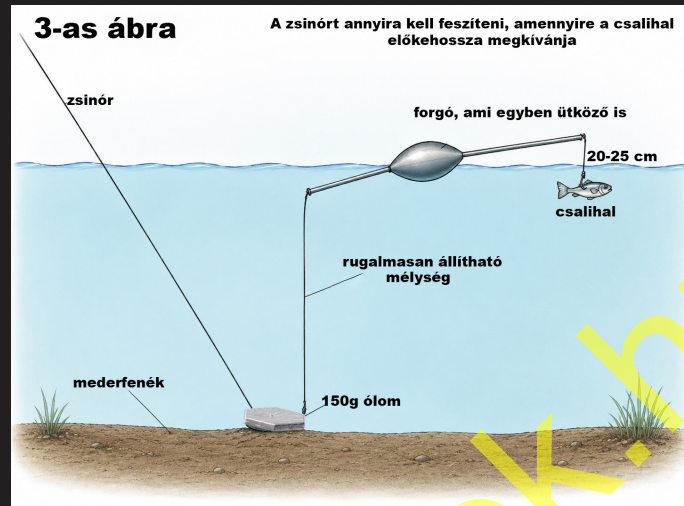

A bambuszból készített „testvérek” már elérték a kívánt eredményt: dobhatók és különböző vízmélységekben használhatókká váltak. Persze néhány apró változtatást kellett eszközölni. Először is az anyagválasztás rengeteget könnyített a súlyon. A 45 fokos meghajlított, fémmel erősített vég szintén eltűnt róla (megszabadulva a „bográcsállvány” elnevezéstől).

...így már egy kicsit praktikusabbá vált

A fix szerelhetőséget a „csúszó-úszós” váltotta le. Így a vízmélységhez jobban alkalmazkodó, könnyebben dobható, kényelmesebb eszköz lett belőle.

...így már a mélyebb vizeken is alkalmazható

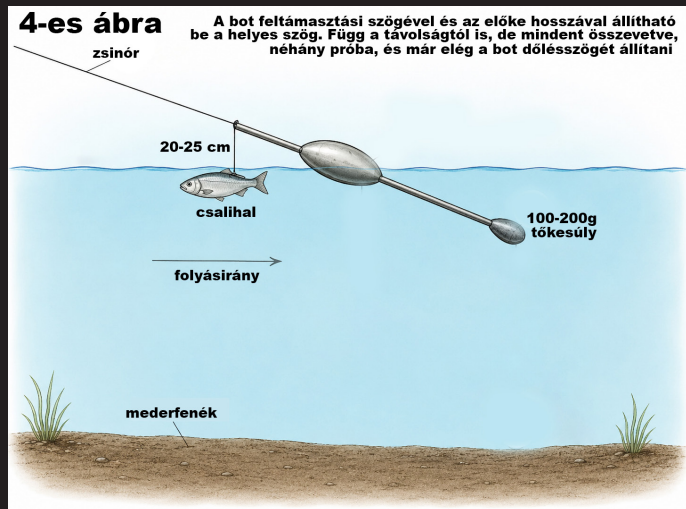
Mind ezt továbbgondolva, és építve elkészült a folyóvízi változat is, amely szintén eredményesnek bizonyult, de csak lassabb folyású vizeken, mert egyébként nagyon remeg az úszó az áramlástól. A változtatás lényege, hogy a folyás sebességéhez mérten a fix, ezúttal végúszóként működő bambuszpálcára „tókesúlyként” ragasztjuk az ólmokat, így a kívánt szögben tartható. Nagyobb csalihal is bejuttatható vele, hiszen csak a csónak mellé kell tenni, a többi a folyó „intézi”. Előnye, hogy közvetlen az ígéretes helyek mellé juttathatjuk a

csalihalat. A csónakkal lesúlyozunk 10-15 m-rel feljebb és ráengedjük a bedőlt fára, vagy az egyéb ígíretes te-reptárgyra. Talán ez a változat a leginkább újdonságot jelentő a folyóvízi, felszíni rablóhal horgászatban (kivé-ve a halászok, és sajnos a rabsicok által használt csapó-horgot).

Persze ne lepődjünk meg, ha jókora süllő, vagy csuka a „vendég”, persze csak merő véletlenségből.

Barna Norbert

...és a folyóvízi változat

Remélem felkeltettem az olvasók figyelmét. Ez a módszer talán áprilisban a legeredményesebb, hiszen a sekély (gyorsan melegedő) vizekbe húzódnak a fehérhalak és vele a harcsák jelentős része is. Ha tudjuk, hol a tanyája ezekkel a módszerekkel egész évben eredményesek lehetünk, hiszen a kishal vergődése által keltett rezonancia mágnesként vonzza a harcsákat.

harcsahorgászat

Gazdaságos kiszérelés!

Praktikus utazóméret!

NE HAGYD, HOGY A SZÚNYOGOK MEGZAVARJÁK A NAGY FOGÁST!

Extra erős, szagtalan formula, ami nem hagy nyomot a csalin, így nem csökkenti annak hatékonyságát!

www.zig-zag.hu

*Számtalan pontyot fogtam már
a sémák segítségével*

pontyhorgászat

**Kevés idő,
sok ponty**

Gyorsuló életünkben hálát adhatunk a Mindenhatónak, hogy éves szinten néhány alkalommal sikerül meglógnunk a kötelességek elől és szenvedélyünknek, a bojlishorgászatnak hódolhatunk. A túlzott eredmény orientáltság háttérbe szoríthatja ugyan az önfeledt szórakozást, de be kell vallani: nem árt, ha eredményekben bővelkedik a rég tervezett akció, és nem csak a természet szépsége nyújt felejthetetlen élményt a kapcsolódás alatt.

A költségeket sem kímélő expedíció végkimenetele mégis sokszor már a tervezés idején megpecsételődhet. Kellő tapasztalatokkal felvértezve és komoly halbőség esetén is bebetlizhet az ember és ennek okait vég nélkül sorolhatnám, mégis inkább nézzük azt, mit tegyünk, ha csak ritkán jutunk a vízpartra, nem igazán vagyunk hozzáértők a bojlizás terén, és netán halat is szeretnénk fogni a szabadság ideje alatt. Ugyan sok kritika éri az intenzíven telepített és horgászott nagyhalas vizeket, mégis leginkább ezek kecsegtetnek könnyebben elérhető és valószínűbb fogással. Tehát a tervezéskor vegyük számba az ilyen tavakat és a várható pozitívumokat. Természetesen, ha időnk, mint a tenger és több kudarc is beleférhet az éves ütemtervbe, bátran elhagyhatjuk a járt utat 1-2 ismeretlen területen megfogható kapitális példány kedvéért. Amennyiben eldöntöttük hová utazunk érdemes informálódni a helyi adottságokkal kapcsolatban és lehetőség szerint olyan

horgászhelyet foglalni, ahol az évszak ill. időszak halat feltételez. Ha a helyfoglalás nem megoldható időzítsük az indulást a hét elejére, így talán nagyobb választási lehetőség adódik. Helyesen csak akkor dönthetünk, ha némi elképzelésünk van a halak életmódjáról, vonulási és táplálkozási szokásairól, valamint a megválasztott vízterület mederviszonyairól stb. Felesleges hűhónak tűnik az egész, ha fogalmunk sincs a dolgok miértjéről, így ez esetben támaszkodjunk a tógazda vagy helyi horgászok elmondásaira, és tanácsaik alapján verjünk tábort. Néhány aranyszabály azért létezik a csak sémákban gondolkodók számára is és ezek közül a következőket elengedhetetlenül fontosnak tartok.

Víz hőmérséklet: az őszi lehűlt vízben a vermelő hely közelében húzódik az állomány és a tavaszi felmelegedésig el sem hagyja azt.

Szaporodás: ívási időszakban a sekély, gyorsabban felmelegedő és partszéli vizek a nyerő pályák.

Mélyvízi oxigénhiány: rekkenő hőségben gyakori a nem megfelelő, oldott oxigénszint, amely leginkább a nagyobb vízmélységeknél fordul elő.

Haltartók: medertörések, természetes és mesterséges búvóhelyek eleve feltételezik a halak jelenlétét.

Izszap: ha nem „gázolaj” jellegű sok természetes táplálékot tartalmaz és ráetelve, sokáig ott tartja a turkáló vendéget.

Vándorkagyló: teljes értékű, természetes tápláléka a kapitális példányoknak. A kagylótelepeket rendszeresen látogatják a pontyok.

CUKK
HALCSALI

**CUKK MINŐSÉG,
AMIT A HAL IS MEGÉREZI!**

Klikk ide

A CUKK HALCSALI termékeit keressék a horgászboltokban

CUKK HALCSALI
Nettó: 125 g
HU 02 100100
PRODUCTION OF HUNGARY

CUKK HALCSALI
HU 02 100 100
Q44
INTENZÍV TÁVCSALI HATÁSÚ IZESÍTETT ETETŐKEVERÉK EMBERI FOGYASZTÁSRA NEM ALKALMAS! DO NOT EAT!
1500 g

PRODUCED BY:
CUKK COMPANY LUDASZATI LÁSZLÓ
6099 KUNSZENTMIKLÓS-KUNBÁONY 290. (P.F. 46.1)
TELEFON/FAX: 76-351-413
WEB: www.cukk.hu | E-MAIL: info@cukk.hu
Az emberi fogyasztásra nem alkalmas.
Égészszőre és természetére káros anyagot nem tartalmaz!

2 bot és 1-1 horog segítségével horgászom

Árulkodó jelek: a túrás és fordulás, a megriasztáskor látható pörsenés **kifigyelése** legutóbbi versenyünkön is sokat segített az etetési hely kiválasztásában.

Ha abszolút magunkra vagyunk utalva, vegyük a mélységmérőt (ólom és zsinór, esetleg karó) és harkályként kopogtassuk végig a terepet. Ahol csónakot nem használhatunk érdemes úszó segítségével tapogatózni vagy az úszóhoz hasonló markert használni. Ugyan a csónakos megoldás nagyobb távolságban is működik mégis mindkét módszerrel tökéletes képet kapunk a fenékről. A radarok használatát előnyösnek tartom, de nem ritkán elterelik figyelmünket a lényegről különböző méretű halacskák segítségével nem is beszélve a magas áraikról. Ne dőlünk be a csábításnak, kizárólag csak az aljzatot figyeljük.

Számtalan pontyot fogtam már a sémák segítségével, de a radarképernyőn felbukkanó jószágok még nem jelentettek fogást a számomra. A felsorolt tényezők figyelembevételével már nagyobb eséllyel kezdődhet a bevetés, azonban érdemes

elkerülni egy igen gyakori hibát. Ne horgásszunk kettő vagy több szerelékkel egy etetésre! Lehetőség szerint plusz etetéseket is érdemes kialakítani a meghorgászható terület egészén, így rotációs rendszerben az egész megszondázható. Ez a vetésforgóhoz hasonló módszer ugyan fáradságos munkával jár, de ne feledjük az eredmény is dupla lehet. Kitűnik, hogy mindent figyelembe véve nem is túl egyszerű a dolog, de sokan csak ábrándoznak egy 10 kilogramm feletti példány elejtéséről, megoldozni az élményért azonban nem igen szeretnének. Némi kreativitás és odafigyelés nagymértékben növeli a hatékonyságot és nem utolsósorban időt és pénzt is megtakarít.

Nem vagyok a sok botos horgászat híve. 2 bot és 1-1 horog segítségével horgászom (még ha a helyi horgászrend többre is ad lehetőséget), de nem ülök egy helyben, ha nem jelentkezik kapás, folyamatosan keresem a jó helyet és megfelelő módszert.

H.Zs.

HYDRA

1200€ BIG EVENT

-
- 1200€ nevezési díj
 - Új lebonyolítási rendszer
 - Extra színvonalú élő streaming közvetítés
– kövesd a helyszínen vagy
otthonod kényelméből
a horgászversenyzés új dimenzióját

 Akár **25.000€ - ELSŐ HELY**
(minimum 45 induló esetén)

 Székesfehérvár – Palotavárosi Felső-tó
 2026.10.02–04.

További részletek hamarosan.

Te hogyan vezetted a műcsalit?

Műcsalis trükkök

A horgász újságok hasábjait, vagy az internet horgász-fórumait böngészve gyakran találkozom a kérdéssel: Te hogyan vezetted a műcsalit? Érdekes, hogy a pergető horgászok kevésbé tapasztalt rétege mennyire érdeklődik ez iránt a téma iránt. Bár jómagam nem ezt a tényezőt ítélem a legfontosabbnak, azt elismerem, hogy a rosszul vezetett villantó, wobbler vagy körforgó jelentősen csökkenti esélyünket a halfogásra. Nálam a csalivezetés fontosságát bőven megelőzi a megfelelő hely és időpont kiválasztása. Azonban számtalanszor előfordult velem olyan, hogy a nem előírás szerint húzott wobblerre vágtott rá a hőn áhított ragadozó, és ez engem is elgondolkoztat a „hogyan húzzam” fontosságát illetően.

Minden műcsalinak van egy általánosan helyes vezetési módszere, amely természetesen típusonként, sőt méretekenként más és más. A legfontosabb dolog, hogy halutánzatunkkal a sebesült kishal verdeső úszását tudjuk imitálni. A lábunk előtt, rövid pórázon néhányszor elhúzott villantó, körforgó vagy wobbler hamar megmutatja, mikor jön létre a kívánt mozgás. Ezt a mozgást alapvetően három módon befolyásolhatjuk:

a húzás sebességével, a vontatás vízre eső szögével és oldalirányú kitérésével. Ha megpróbáljuk a magunk előtt húzott műhal esetében e három tényezőt változtatni (lassítani, gyorsítani, illetve a spiccet emelni, a vízhez közelíteni vagy jobbra, balra kitéríteni), azt is látni fogjuk, hogy melyikre hogyan reagál. Innentől kezdve kezünkben a teljes eszköztár. Hihetetlen, de e három dolog kombinálásával gyakorlatilag kimeríthetetlen a variációk tárháza. Megállítások, süllyesztések, apró csuklórántások, begyorsítások, megemelések, mélyberántások, oldalsó pöccintések mind szerepelhetnek arzenálunkban.

Egyet azonban tartsunk szem előtt! Nem cirkuszban vagyunk. A mi egyetlen szemlélőnk és közönségünk az a ragadozó, melyet elejteni vágyunk. Az ő elismerését pedig úgy vívhatjuk ki, ha a csalit hozzá legközelebb és a természeteshez közelálló mozdulatsorral vezetjük. Azt is vegyük figyelembe, hogy nincsenek kőbe vésett szabályok! A csalik felhasználásának csak egyéni tapasztalásunk és képzeletünk szabhat határt. A legnehezebb gumihal is húzható úgy, hogy a felszínt szántsa, a legjobban mélybetörő, hatalmas terelőlapkájú, vagy süllyedő wobblert is lehet a felszín közelében remegtetni. Csak az imént említett tényezőket kell megfelelően kombinálnunk.

A táskánkban fekvő csalikat alaposan ismerjük meg! Ne ragadjunk le egy-egy kedvencnél. Mindegyik, tulajdonunkban lévő darabról pontosan tudnunk kell, hogy milyen sebességnél, váltja ki a kívánt rezgést, és milyen intenzitással süllyed vagy emelkedik. Csak így tudjuk a megfelelőt kiválasztani. Ne röstelljük nézegetni, úsztatgatni, tesztelgetni őket. Én a mai napig nem dobok el úgy wobblert vagy más műcsalít élesben, hogy felkapcsolás után ne húzzam meg párszor tesztelésként magam előtt. Ez nem csupán emlékezetünket frissíti fel, de a felkötésből adódó, csalink mozgását károsan befolyásoló gondatlanságokat is feltárhatja. Minden vízterületre érve határozzuk meg az elsődleges célt! Ne azt kezdjük összeszedni, hogy melyik csalink nem jöhet szóba, hanem, hogy mit tartunk a legfontosabbnak. Ha rosszul határozzuk meg a célt, esetleg olyan csalik is a táskánkban maradnak, amelyek sikert hozhattak volna.

Mondok erre példát. Egy alkalommal olyan terepen kellett pergetnem, ahol a vízmélység 20-35 cm közötti volt. Tudtam, hogy a területen rengeteg csuka leselkedik áldozatra várva, hiszen ezt hangos rablásokkal adták tudtomra. Az elsődleges cél ez esetben számomra nem az volt, hogy a csalink ne törjön, vagy ne süllyedjen mélyre, hanem hogy a verető vibráció már nagyon lassú behúzásnál is létrejöjjön. Ezek után választottam ki azt a 10-15 csalit, amelyek ennek a követelménynek megfelelnek. Mindegyiket kipróbáltam a sekély vízben egymás után. Azt tapasztaltam, hogy csak 3-4 darabot kellett visszaraknom a helyére, mert képtelen voltam úgy vezetni őket, hogy ne érjenek állandóan feneket. Olyan kifejezetten mélyebb vizekre ajánlott csalik is maradtak a használhatók közt, mint a nagycsőrű wobblerek, süllyedő kéttestűek, nagyobb súlyú körforgók. Mondanom sem kell, hogy annak a napnak a legnagyobb favoritja is egy olyan darab volt, melyet gyártója 2,7-3,6 m közötti vízmélységre javasol.

Ne feledjük, a műcsalík gyártásakor a megfelelő verető úzás vagy vibráció kialakulását, legtöbbször hosszú gyári tesztelési, mérési munka előzi meg. Ha ők annyit nézegetik, mi is megnyugodhatunk: van mit vizsgálgatni a mozgásán. És az igazi tesztelés még csak a vadvíz partján kezdődik. Az eredményesség nekünk felhasználóknak legalább olyan fontos, ezért ne érjen véget a megismerés a gyártmányról szóló leírás elolvasásával. Alakítsuk ki saját véleményünket a tapasztalás útján! És köztünk legyen szólván, a gyönyörűen megmunkált és színezett fém- műanyag- és balsa-kütyük gyűjtögetése, vizsgálgatása már önmagában is szórakoztató.

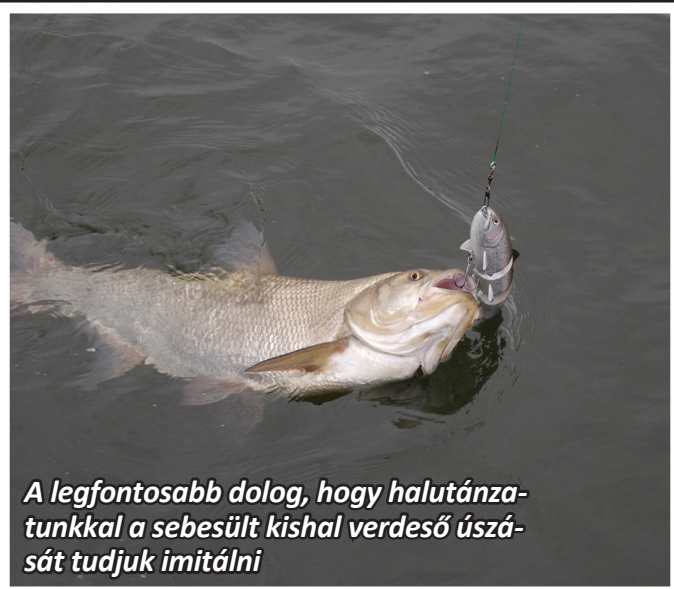
Az írott szabályok felrúgására késztet minket sok olyan példa is, amely nem ritkán esik meg, a rablóhalat műcsalival kergető horgással.

Egy kis erdei folyón pergettem, főként süllőt remélve. Nem túl sok eredménnyel, talán néhány kisebb kapás adott reményt, mely nem akadt meg. Délután volt, amikor megrezzent a mobilom a zsebemben. Gondoltam kicsit pihenek így felvettem a telefont, pedig horgászat közben ritkán teszek ilyet. A beszélgetés hosszabbra sikeredett, így balkezemben tartva

a telefont unalmamban, a jobb kezemben lévő bot fél méter hosszú zsinórján fityegő rapalát a part szegélyében fel alá kezdtem húzogatni nem is figyelve, mintegy kavargatva, ostorozva a vizet, ráadásul ezen hintázó mozgás gyorsasága a beszélgetés előre haladtával, és idegességemmel egyenes arányban egyre nőtt. Talán két-három perc is eltelt, amikor hirtelen egy ezüst pofa emelkedett ki a vízből, és elkapta a játszadozásból libegtetett, a felszín alig érintő fahalat. A telefont el ejtettem meglepetésemben. Bevágnom nem kellett, mert a süllő megakasztotta magát és pár másodpercen belül kezemben pihegett a 45 centi hosszú teste. Azon a nyáron még 3 szép méretes példány fogtam ugyanezen a vízen, olyan vezetési módszerrel, hogy a felúszó wobblert nem engedem alámerülni, hanem nagyon sokáig hagyom a felszínem a kívánt helyre, akadó közelébe sodortatva lebegni, és a bot spiccet megemelve néha fellibbentem, megpöccintem a csalit. Így szinte a halacska terelő lapkáját nem is az alámerülésre, mint inkább az oldalirányú kacsázó mozgás kiaknázására használom. Ajánlom ezt a technikát az összes olyan folyóvízen, ahol nem átlátszó a felszín, a sodrás nem túl erős, a mélység egy, maximum másfél méter körüli és jól látható akadókat, növénysegélyeket, parti beugrókat, halrejtő helyeket szeretnénk becserkészni. De ez a módszer hozott eredményt egy dunai kőrugany végén is, amelyet sokadszorra látogattam meg a nyár-esti domolykó invázió miatt, de hiába váltogattam a legkivánatosabb dolgokat, néhány bátortalan bökésen kívül sosem jutottam tovább. Amikor a fent említett lebegtetős eljárást használtam, hamar sikerem lett.

Gyakran előfordul az is, hogy a nem szakszerűen vontatott műcsalira is rárabol a csuka

A legfontosabb dolog, hogy halutánzatunkkal a sebesült kishal verdeső úszását tudjuk imitálni

A rosszul vezetett villantó, wobbler vagy körforgó, jelentősen csökkenti esélyünket a halfogásra

A késő tavaszi, kora nyári küszívás már lecsengett a Tisza-tavon. Az öblítő csatornákon azonban, éjszánként még mindig buffogott a folyó a rablásoktól, mutatva, hogy a helyi harcsák még nem laktak jól egészen. Egy amerikai, kövérkés, felszíni wobbler féleltséggel (egy Tadpollyval) sikerült már néhányat fogni az ívás alatt, de egy idő után elmaradtak a kapások. Pár napja nem volt értékelhető fogás, de ennek ellenére a sötétedés most is a parton talált. Amikor beköszönt a teljes sötétség, az ember vakond módjára próbál a szemét kiiktatva egyéb érzékszerveire, hallására, tapintására hagyatkozni. A bevontatásnál gyakran nem láttam, nem hallottam, nem éreztem, hogy hol tart a csalim, és csak a megérkező wobbler spiccgűrűn hallható koppanása jelezte ügyetlenségemet. Ilyenkor a botot csaknem függőlegesig emelve és az orsó zsinórvezető karját felváltva, a partszélen állva hagytam a halutánzatot a lábam elé, a vízre pottyanni, hogy onnan lassan feltekerve új dobáshoz készüljek. Egy ilyen beejtéskor azt hittem a szívroham jön rám, amikor az éjféli néma csendben a beeső woblerre, nagy robajjal rámart a harcsa. A belazított zsinór okán azonban nem akadt meg, és én megszeppenve álltam ott egy pár percig gondolkodva, majd kis idő múltán, most már szándékosan ismételttem meg a vízre toccsantást. Először még nem történt semmi, de a harmadik ilyen beejtésre már rányúlt egy dög, és bár még 3 kilós sem volt, az akkori kapástalanságban nagyon megvigasztalt. Annál is inkább, mert egész reggelig nem sikerült a hagyományos vezetési stílussal uszonyos érdeklődőt találnom. A bepottyantós csalira viszont volt még egy rávágásom, amit elrontottam. Örök életre szóló tanulság volt, és azóta is rendszeresen űzöm a vadászat ezen formáját. A módszer nagy nehézsége egyébként két dologban rejlik. Az egyik, hogy a parton teljes csendben, sokáig mozdulatlanul kell ácsorognunk a kiszemelt hely fölött, hiszen csak így van esélyünk, hogy a harcsa a közelünkbe merészkedik. A másik tényező, hogy a beejtéskor a zsinór mindig laza, ezért a horgok megragadásának kicsi a valószínűsége. Ha a bajszos jól beszippantja a vasat, és mi villámgyorsan bevágunk,

csak akkor reménykedhetünk a megfelelő akadásban. Persze ennek a technikának a valódi kiaknázása dobással összekötve történik. A lényeg, hogy számítsunk a beérkezés pillanatában a kapásra.

Jó pár éve, a Körös egyik holtágán régóta kergettük a balinokat. Forró nyár volt és hiába raboltak az orrunk előtt és távolabb is, nem akarták megízlelni egyetlen kínálatunkat sem. Az erős napfény és a tiszta víz miatt a natúr, küszre emlékeztető színekkel próbálkoztunk. Egyikünk egy kis hídról figyelte a ragadozók portyázó mozgását és irányította a másikat, hogy merre érdemes a fahalat elhajítani. Hiába navigáltuk egymást tökéletesen, az önök gyakran az orruk előtt elhúzott műhalra sem vágtak oda. Nem adtuk fel és hosszabb dobásokkal operáltunk, remélve, hogy így kisebb gyanút keltünk a halakban. Egy ilyen, erősebb dobásom rosszul sikerült és a zsinór feltekeredett a rapala felső horgára. Kissé idegesen, extrém gyorsasággal kezdtem a csalit behúzni, hogy a madzagot minél előbb kiszabadítsam. A fahalacska a felszínen pattogva, körözve, a vizet szántva süvített felém. Tizenöt méterre tőlem, hatalmas erővel kapta el a balin. Meg is akadt szépen és partra került a méretes jószág. Az eset után elgondolkodtunk. Én a wobbler szokatlan mozgásának, míg társam a nagyobb sebességű behúzásnak tulajdonította a sikert. És neki lett igaza. A következő dobásokat mind iszonyú gyorsasággal tekertük be, és lám, azokra a csalikra, melyekre rábiccentésünk sem volt, most olyan kapásaink lettek, hogy a botokat alig bírtuk megtartani. Nyilvánvaló volt tehát, hogy a hal számára kevésbé felmérhető, elsuhanó csali jobban kiváltotta a támadó szándékot.

Sokáig sorolhatnám még azokat a példákat, melyek folyamatosan okítanak a vízparton, és ráébresztenek arra, hogy nincsenek beváltható, előre megírt receptek. A legszebb, legnagyobb sikerélményt az adja, amikor magunk jövünk rá egy törvényszerűsége, és azt tapasztaljuk, hogy az a későbbiekben is működik.

Ehhez azonban három dolgot kell tennünk: pergetni, pergetni, pergetni!

E. B.

HYDRA

CLUB HUNGARY

BUX CARP 5-6-7 MT

Ideális választás nagy halak partközeli horgászatához, például ponty és harcsa horgászathoz.

69 705 Ft

Szállítócsőben,
power pull-it
kittel együtt
szállítjuk!

Ez a 7 méteres mini rakósbot úgy lett kialakítva, hogy maximális teljesítményt és megbízhatóságot nyújtson a horgászat során.

Az alapfelszereltség részeként power pull-it kit hegyével kerül szállításra, és a nyéltagoknak köszönhetően 5-6 méteres horgászatra is testreszabható.

Ha olyan eszközre van szükséged, amely sokoldalúan és hatékonyan teljesít a nagy fogásoknál, a BUX CARP ideális társaddá válik a vízparton.

Mélység mérése

Többféle fenékmérő ólom létezik

Sokféle fenékmérő ólmot ismerünk, melyeket speciálisan erre a célra fejlesztettek ki. Egy nagy fenékmérő ólom segítségével könnyen megismerhetjük a vízfenék helyrajzát, sőt még természetét is. Léteznek ún. krokodil ólmok, piramis alakú ólmok, sőt speciális ólmok is, melyeknél a horog elrejtésére is figyelmet fordít a gyártó. A lapos alappal rendelkező ólmok, precízebb kutatást tesznek lehetővé, főként folyóvizekben.

Amikor közvetlen a partról történő horgászatról van szó, nagyon fontos a víz mélységének és az aljzat helyrajzának feltérképezése. Kevés horgász szentel ennek figyelmet, mivel minél előbb el akarják kezdeni a várva várt horgászatot. Pedig azt tudniuk kellene, hogy a horgászhely helyes feltérképezése nagyban növelheti az esélyeket. Aki figyelemmel kíséri a horgászversenyeket az tudja, hogy minden valamire való versenyző szentel egy kis időt a kisorsolt horgász hely megismerésére, feltérképezésére. Egy versenyen, ami átlagosan fordulónként három órát tart senki nem engedheti meg magának, hogy véletlenszerűen etessen be és várja, hogy a halak odataláljanak. A csalit azokra a területekre kell bejuttatni, ahol azok általában tartózkodnak és táplálkoznak.

tekre kell bejuttatni, ahol azok általában tartózkodnak és táplálkoznak.

A VÍZFENÉK LETAPOGATÁSÁNAK TECHNIKÁJA

A feltérképezést a partról befele végezzük fél méteres lépésekben, a zsinór maximális hosszúságáig. Ezután jobbra és balra kutatunk. Ennek a lépésnek a célja a vízfenék helyrajzának beazonosítása, minél több infor-

Ez a harangformájú ólom alja parafa betéttel van ellátva, hogy ebbe tudjuk behelyezni a horgunkat

máció begyűjtése. Ha a fenékmérő ólom vontatáskor a bot spiccén rezgést okoz, akkor köves, kavicsos fenékel van dolgunk, ha nem érzünk semmit, valószínűleg homokos, iszapos az aljzat, amibe az ólom belesüllyed. Ha az ólom többször leakad, ágak lehetnek a vízben.

Miután megismertük a körülményeket ki lehet választani a pontos etetési területet és a megfelelő távolságot. Ezután beállíthatjuk a mélységet. A fenékmérő ólom segít a horgásznak, hogy a hely adottságainak megfelelően válasszon technikát.

MEDERFENÉK TÍPUSOK

Sokféle aljzattípus létezik: lapos, sík fenék, egy vagy több küszöb jelenléte, mederesés, gödrök, árkok, stb. Legkönnyebb dolgunk a lapos fenékel van, mely nem okoz különösebb fejtörést, hiszen a mélység mindenhol azonos, viszont adódhatnak különbségek az aljzat természetét (homokos, iszapos) vagy a növényzet jelenlétét illetően. Ilyen fenékel azokon a helyeken találkozhatunk, ahol ásással, kotrással hoztak létre azonos mélységű területet.

A szintcsökkenésekkel rendelkező területek érdekesek, mert a halak éppen ezeken a helyeken szeretnek tartózkodni, tehát ott kell felkínálni a csalit. Ilyen helyzetben pontosan tudni kell, hol van a szintcsökkenés, hogy pontosan a küszöb alá helyezzük a csalit.

Legnehezebb dolgunk a medereséseknél van. Akár mesterséges, akár természetes lejtőről van szó, precízen

kell tudni a víz mélységét. Ráadásul az is fontos, hogy hogyan, milyen keménységűre keverjük az etetőanyagot. Ha a gombóc kerek és kemény előfordulhat, hogy elgurul, elhagyva a kiválasztott etetési területet. Tehát ilyen helyzetben jobb, ha nem gömbölyűre formáljuk az etetőanyagot.

AKADÓK

Egy akadály a fenéken veszélyt jelenthet, belakathatunk, viszont ha pontosan tudjuk helyét és körvonalát, ideális horgász helyül szolgálhat. Főként a folyókban, az ilyen akadós helyek menedéket nyújtanak a halak számára, és ha jól ismerjük őket, nyugodtan horgászhatunk rajtuk beakadás nélkül.

A vastag iszapréteggel borított területeken, a nagy, kemény gombócokkal való bevetés a legnagyobb hiba, amit a horgászat kezdetekor el lehet követni, hiszen a nehéz gombócok belesüllyednek az iszapba és egyszerűen a halak nem találják rá. Jobb egy lágy keverék használata, hogy szét essen még mielőtt a fenékre érne. Ilyen esetekben jó megoldás, ha az etetőanyagot valamilyen élő csalival vagy magvakkal kombináljuk.

A feltérképezés igen aprólékos ám szükséges művelet, főként akkor, ha nem ismerjük a helyet. E nélkül csak találmásra fogunk horgászni és az eredmény is főként csak a szerencsétől fog függni. Tehát érdemes jelentőséget tulajdonítani a kutakodásnak, hiszen saját esélyeinket növeljük általa.

- Losonczy -

Stonfo fenékmérő

Első találkozásom a Palotavárosi- felső tóval

A találkozás csak horgászat szempontjából volt az első, hiszen bő tizenöt éve egy séta erejéig már voltam a partján. Akkor nagyon megtetszett ez a víz és hamar eldöntöttem, hogy ide visszatérek egy jó kis horgászatra. Nem gondoltam volna, hogy ennyi idő fog eltelni mire ténylegesen eljön a peca napja. De nem csalódtam a tóban!

Amikor a horgászatot elkezdtük tervezni az ikertesómmal akkor az információk begyűjtésével kezdtünk, hogy milyen a partja, a vízmélysége, vannak e akadók és természetesen, hogy a helyi horgászrend mit ír elő. Ebben segítettek a horgászbarátaink, a különböző versenybeszámolók és írások. Az információk megszerzése után egyértelművé vált, hogy rengeteg hal van benne és ennek köszönhetően igen sok method horgászversenyt tartanak a vízben. Emiatt a halak hozzászórtak a különböző pelletekhez, hallisztes

kajákhoz és az intenzív horgászathoz is. A pecám stratégiáját ennek megfelelően terveztem meg én is.

A horgászhely kiválasztása után a kosárba való kaják bekeverésével kezdtem, hiszen ezeknek idő kell míg kellően átnedvesednek. Erre a napra 1 kg Maestro Fishing halas etetőanyagot és 400 g Mafish3 pelletkeveréket kevertem be. Ezután a horgászcucc kipakolása és összeállítása következett. A tó partján kb. 10 méterenként mini stégek vannak kialakítva, így igen kényelmesen lehet horgászni ezekről az állásokról. A tó közepe kb. 70 méter, amit egy lágyabb 3,6 méteres feeder bottal és rávaló orsóval kényelmesen meg tudtam horgászni. Mint kiderült a lágy botra szükség is volt, mert ha „keményebb” botra váltottam, akkor sok volt a halvesztés! A pecát a tó közepén kezdtem és a kosárba etetőanyag és pellet keveréke került. Az etetésen hamar megjelentek az első halak, ami kezdetben kárászokból, majd később kispontyokból állt. Mivel az egyedsúly nem változott, így 46 méterre távot váltottam és a kosárba kizárólag pellet került, amit néha a mangós smook aromával és a halas etetőanyaggal lezártam. Ezen a távon a peca nagyon felpörgött és szinte egymás után lehetett húzni a 3-4 kilós pontyokat! Emiatt nem is váltottam távot, egész nap azt az etetést horgásztam végig. Horogcsalik tekintetében sok félélt kipróbáltam, de toronymagasan a 8 mm-es kókuszos és tutti-fruttis wafter működött a legjobban.

Nagyon kellemes és élménydús napot zártunk Palotavároson. Szívből ajánlom, hogy próbáljátok ki ti is ezt a tavat és a Maestro Fishing termékeket. „Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu

Ducza Tamás

Dobási technikák

A következőkben egy olyan kérdéskört dolgozunk fel, amelyről muszáj írni, de nagyon nehéz igazán jól bemutatni, ezt ugyanis látni és minél többet gyakorolni kell. Ez a legyező dobások tanulása.

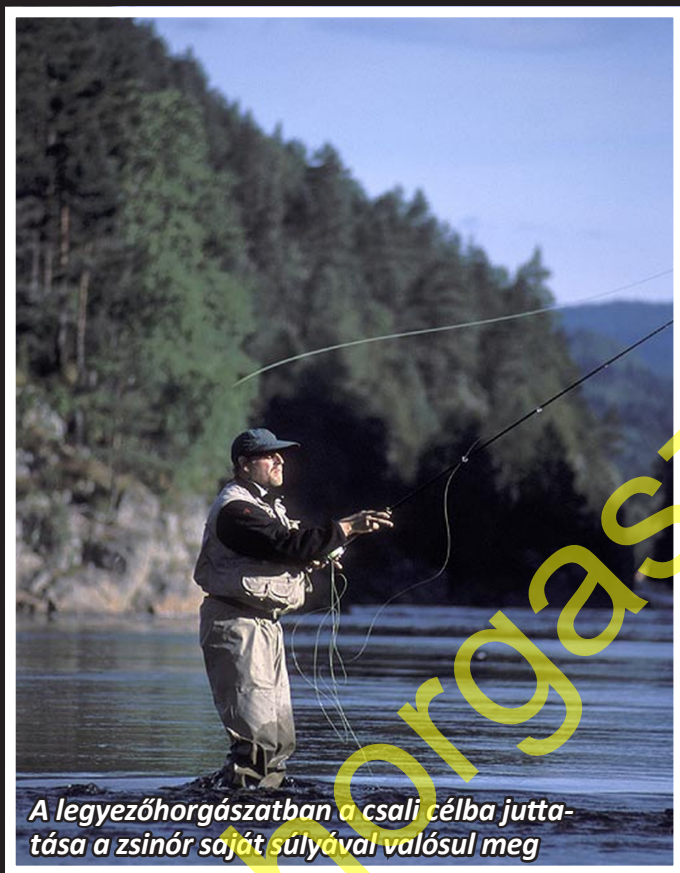
A legyezőhorgászat, a dobás gyakorlásában tér el talán legjobban, a többi módszertől. Míg máshol a csali célba juttatására külső súlyt alkalmaznak, addig ez nálunk, a zsinór saját súlyával valósul meg. A megfelelő távolság eléréséhez, egy több mozdulat sorból álló,

tudunk figyelni a vízre, a halakra, esetleg beszélgetni a horgásztársunkkal, ekkor jutunk ebbe az állapotba. De ha így megtanulunk valamit, és az nem jó, akkor ebből az állapotból már nagyon nehéz megtanulni a helyes mozgássort, mert a mozdulatok már rögzültek. A fentiek miatt minden kezdő legyesnek azt tudom ajánlani, hogy keresse a kapcsolatot régebben legyező horgásztársakkal, akik a segítségére tudnak lenni a dobások megtanulásában.

Magyarországon még nem működik olyan iskola, ahol ezt ilyen precízen oktatnák, de a világ minden olyan részén, ahol sokan legyeznek, vannak ilyen intézmények, ahol a tanulni vágyók, elsajátíthatják a legkülönbözőbb dobásokat. Ezekben az iskolákban nem csak a kezdők, hanem nagyon gyakran akár több évtizedes tapasztalatokkal rendelkező legyesek is megfordulnak, mert új botok, új dobási fortélyok mindig keletkeznek, és ezeket, illetve ezek használatát, itt ellenőrzés mellett tudják megtanulni. Ezen kívül az új horgász helyek is kihívást jelenthetnek, mert lehet, hogy ott, egy teljesen más dobási módot kell a sikeres horgászathoz alkalmaznunk, mint amit eddig a kedvenc vizeinken begyakoroltunk. Remélem, hamarosan hazánkban is lesz lehetőség, egy ilyen magas szintű iskola beindítására.

JÓ BOT + JÓ ZSINÓR = JÓ DOBÁS?

Sajnos a fenti kérdésre nem válaszolhatunk egyértelmű igennel, de az ellenkezőjére, bizvást elmondhatjuk, hogy igaz, vagyis rossz bottal és rossz zsinórral biztosan nem fogunk jól dobni. A súlypont fontos kritérium, mert a legyezés csak akkor lesz valóban felhőtlen élmény, ha a felszerelés összhangban van. Egy nem jól összeállított kézséggel csak kínlódni fogunk. Nagyon fontos a kezdők számára, hogy olyan zsinórral dolgozzanak, amely már rövid zsinór hosszánál is „megdolgozza” a botot, de nem terheli túl. Így hamarabb rá tudnak érezni arra a pillanatra, amikor a bot közvetíteni kezdi a karunk munkáját a zsinórnak. És ez az a perc, amely az egész tanulásban a legfontosabb. A legyező botot ugyanis úgy kell elképzelnünk, mint ha egy rugó lenne. A lendítésnél erőt fektetünk a botba, összenyomjuk a rugót, amit az a zsinórba továbbít, kirúgja magát. Először valószínűleg csak néhány ütemig jutunk el ebben az állapotban, aztán szétesik az összhang. De a lényeg az, hogy érezzük meg ezt a pontot. Minél többet gyakorlunk, annál hosszabbak lesznek ezek másodpercek, majd percek, végül eljutunk addig, hogy csak kivételes esetekben esünk ki a helyes ütemből. A leggyakorlatabb horgászoknak is minden új botot, új zsinórt, külön meg kell tanulni, mert mindegyiknek mások a tulajdonságai. Vannak, akik könnyen tudnak váltani egyik botról a másikra, míg egyeseknek ez gondot okoz, és csak a sajátjukkal tudnak boldogulni. Én is az utóbbi-

A legyezőhorgászatban a csali célba juttatása a zsinór saját súlyával valósul meg

együtttest kell elsajátítanunk, készség szintig. És itt jelentkezik az a gond, ami miatt erről nagyon bonyolult úgy írni, hogy esetleg egy magányos kezdő számára is minden érthető, és megtanulható legyen. Ugyanis a legjobb cikkek sem tudják pótolni a látványt, és a külső szemlélőt. Ez utóbbi, a helyes dobás megtanulásának ugyan nem feltétele, de a rossz beidegződések elkerülésére nagyon fontos. Nem akarok belebonyolódni különböző tanulási elméletekbe, ez nem tartozik a tárgyunkhoz, de annyit tisztáznunk kell, hogy mit jelent a készség szintű tudás, ami felé törekszünk. Ezt a tudatlan hozzáértés szintjének is nevezik, és a legfőbb ismérve az, hogy nem kell arra a mozgás sorra összpontosítani figyelmünket, amit éppen végzünk, hanem azt felszabadítván más célokra használhatjuk. Ha eljutunk odáig, hogy nem kell a dobás részleteivel, a zsinór futásával, a bot helyzetével foglalkoznunk, hanem közben

*Nem árt, ha idejében
elkezdjük a dobások gyakorlását*

*A legyezés csak akkor lesz valóban
felhőtlen élmény, ha a felszerelés
összhangban van*

ak közé tartoztam jó ideig, és ha a kezembe került egy szokatlan bot, bizony sok esetben kiábrándítóan rossz szul dobtam vele. A későbbiekben aztán rájöttem arra a furfangra, hogy egy ismeretlen felszereléssel való ismerkedést mindig azzal kezdek, hogy megkeresem azt a zsinór hosszát, amelyiknél a bot elkezd dolgozni, és ezt a zsinórszakaszt aztán néhány percig a levegőben próbálom tartani, egy kicsit kiengedve, egy kicsit visszavéve. Ezzel a módszerrel elég hamar kilehet úgymond ismerni a botokat.

A zsinóroknak a súlyukon, és a formájukon kívül, nagyon fontos jellemzőjük az is hogy hogyan siklanak, milyen a súrlódásuk. Sajnos ezt semmiféle betű vagy szám nem jelzi, így ezt nekünk kell megállapítanunk. Lehetőség szerint sima, jól csúszó zsinórt válasszunk, mert az érdekesebb felületűek lassabbak, és sajnos néhány annyira durva felületű, hogy képes még a gyűrűket is berágni.

A tanulásnál, ha módunkban áll, inkább közepes keménységű bottal kezdjük, mert ettől mind a lágyabb, mind pedig a keményebb botok felé elindulhatunk. Ha túl lágy bottal tanulunk meg dobni, (amelyre amúgy talán a legkönnyebb úgymond, ráérezni) a későbbiekben,

bajban lehetünk a keményebb botok használatakor, és fordítva. Ha alkalmunk adódik, eltérő keménységű botokkal gyakorolni, ezt érdemes már a kezdetekkor kihasználni.

ÜTEMEZETT FELADATOK

Nagyon sokféle dobás létezik elméletben, és még több a gyakorlatban, ugyanis szinte nem lehet két olyan horgászt találni, akik minden dobást ugyan úgy hajtánának végre. Mindenki másképp valósítja meg őket, a saját testi, és megmerem kockáztatni a lelki alkatahoz alakítva azokat. (Erre az érdekes kérdésre majd egy későbbi lapszámban visszatérek.) A sokféle dobás közül, a legalapvetőbb a fej feletti, vagy alapdobás, bár ennek a lényegét, a kevésbé elterjedt „négyütemű dobás” kifejezés adja vissza a legjobban. Ez az elnevezés arra világít rá, ami minden dobás alapja, ez pedig a mozdulatok megfelelő sebességgel, és ütemmel végre hajtott együttese. Ha szétesik a mozdulatok lüktetése, (ez a kezdőknél gyakori eset) legjobban tesszük, ha abba hagyjuk a dobást, és beszedve a kint lévő zsinórt újra kezdjük. A hazai gyakorlatban ezt, és az orsó, más néven görgő dobást használjuk a legtöbbit, ezért most

legyezőhorgászat

erről e kettőről írok csak néhány sorban, a többi dobás fajtákra pedig a későbbi lapszámokban kerül sor.

FEJ FELETTI DOBÁS. (ALAPDOBÁS, NÉGYÜTEMŰ DOBÁS)

Ez az a dobás, amelyet minden legyező horgásznak először szoktak megtanítani. Nagyon sokféle egyéb dobásnak is ez a kiinduló pontja, ezért érdemes vele sokat foglalkozni. Sajnos ez az a dobás is egyben, amelyet a legkönnyebb rosszul megtanulni, és amelynek az elsajátításához a legnagyobb szükség van egy tapasztalt külső szemlélőre.

A dobás felépítése: húzzunk le néhány méternyi zsinórt az orsóról, és tegyük le magunk elé a vízre vagy fűre. Egy erőteljes mozdulattal lendítsük a botot a hátunk mögé, kb.: 13 óra állásig. (lásd az 1 ábrát.) Várjuk meg, amíg a zsinór kiegyenesedik hátul a levegőben, ez rövid zsinórnál csak egy pillanatnyi szünetet jelent a mozgásban, de hosszúnál már akár több másodpercet is jelenthet.

Ha teljesen kiegyenesedett lendítsük előre a botot kb.: 11 óra állásig. (A kezdőknek az a legjobb, ha követik szemükkel a zsinór mozgását, teljesen addig, míg meg nem tanulják, hogy hogyan lehet érzékelni annak teljes kifutását a bot végén.)

Itt is megvárjuk, amíg a zsinór hurok kifutja magát, és ekkor kezdhetjük ismét a hátra lendítést.

Hátra lendítés - szünet - előre lendítés - szünet, ez az a négy ütem, ami meghatározza ezt a dobást. Ha megérezzük, hogy mennyi legyen a két lendítés közti szünetek ideje, akkor kezünkben ennek a dobásnak a kulcsa. Persze az sem mindegy hogy milyen erővel, milyen gyorsan lengetjük a botot, mivel a botok keménysége eltérő, ezért mindegyik másképpen dolgozik. A kidobott zsinór hosszát úgy tudjuk dobás közben nö-

velni, hogy a hátra lendítés közben az orsóról lehúzzunk egy keveset, és az előre lendítéskor kiengedjük az ujjaink szorításából, de úgy, hogy a zsinórt nem engedjük, csak hagyjuk, hogy kifusson köztük.

A LEGGYAKORIBB HIBÁK:

1. Nem megfelelő erővel dolgozunk, vagy kevéssel, vagy sokkal, nem hagyjuk, hogy a bot dolgozzon.

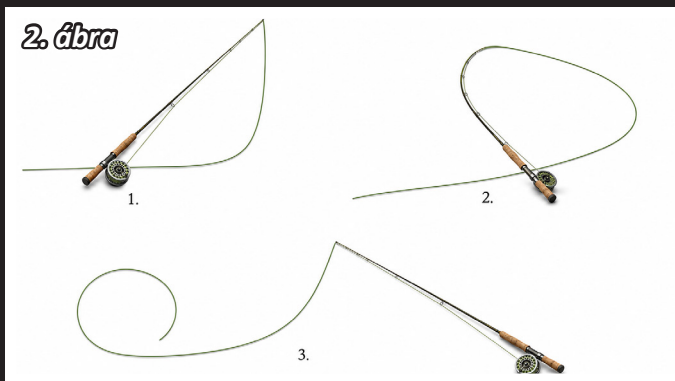
2. Túl gyorsan lengetünk, nem hagyunk elég időt a zsinórnak, hogy kiegyenesedjen. Ez különösen hátul szokott bekövetkezni. Jellegzetes pattogó hang kíséri ezt a hibát, és csomók kerülhetnek a zsinórra.

3. Becsuklózás. Ez talán a legtöbbször előforduló hiba, általában hátul, ritkábban elől, túl mélyre kerül a bot, nem 11 és 13 óra közt lengetünk. Így nem tudjuk fent tartani a legyet a levegőben, az a lendítések végén leesik.

ORSÓ VAGY GÖRGŐ DOBÁS

Nagyon hasznos dobás, különösen ott van nagy jelentősége, ahol kevés a hely a hátunk mögött, és nem alkalmazhatunk egyéb dobásokat. Igazán jól csak DT zsinórral lehet dobni, és a legjobban a közepes akciójú botokkal működik. (lásd a 2 ábrát)

A dobás szakaszai: szedjük le néhány méternyi zsinórt. A botot vigyük a hátunk mögé, és kb.: 45 fokos szögben tartjuk, fontos hogy a zsinór bot csúcsa alatt legyen, megterhelje azt. (1.) Egy erőteljes mozdulattal lendítsünk előre. (2.) Ha jól csináltuk, a zsinóron végig szalad egy hurok. (3.)

Egyetlen gyakori hiba szokott előfordulni ezzel a dobással, az hogy nem elég nagy, vagy egyáltalán nincs hátul hurok hagyva. (1.) Ennél a dobásnál ez a hátsó kis zsinór darab terheli meg a botot, és ennek a tehetlenségi erejét használjuk ki a dobásnál.

Proof

HYDRA HDR MT Monofil

Fluorocarbon zsinór

150 méteres kiszerezésben

4.181 Ft

✓ Kiváló minőségű monofil, melynek fő jellemzői az erő, a lágyság, a rugalmasság és a csomószilárdság.

✓ A legjobb anyagokból készült fluorocarbon monofil zsinór, ami jelen van a piacon

Átmérő:	0,103	0,168
	0,112	0,183
	0,125	0,205
	0,147	0,225

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben,
5 m hosszúsággal.

8.998 Ft

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

HYDRA
CLUB HUNGARY

X-ONE MARGIN

RAKÓSBOT

Kiváló választás a
nagyhalazás
szerelmeseinek

Pull-It nagyhalas kittel szállítjuk
A csomag tartalma Horgászbót szálban
szállítócsőben + Minitoldó